

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פון

גליון 392 [שנה ט']

פרשת ויחי תשע"ז

תפילה וועט ער משפיע זיין א קלענערע עונש לכה"פ, דעריבער אין אנפאנג האבן די ברידער געבעטן פון יוסף שא נא פֿשע "אַהֶיךָ", וואס מיר האבן געזינדיגט און זיי אונז מוחל און נאכדעם האבן זיי געבעטן אויף די עשרה הרוגי מלכות וואס זיי זענען אין א גרויסע מדריגה פון "עבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ", און געבעטן יוסף זאל מתפלל זיין און מבטל מאכן אדער ווייכער מאכן די גזירה, אבער וְיִכְךָ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֱלֹהֵי, נאכן מתפלל זיין האט יוסף געוויינט ווייל ער האט געזען אז פאר זיי איז דא א מחילה, אבער די גזירה פון עשרה הרוגי מלכות איז שוין פארפאלן. אזוי ווי מען זעט אין פיוט יו"כ פון "אלה אִזְכָּרָה" קבלו עֲלֵיכֶם צַדִּיקִים וְיָדִידִים. (אמרי יצחק מהגאון ר' שאול הלוי אב"ד קאברין)

שיינע דרוש אויף חסד של אמת

שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכֵי וְעֲשֵׂיתָ עִמָּדֵי חֶסֶד וְאֱמַת אֱלֹהֵי תִּקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: (מו כט) זאגט רש"י חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת שאינו מצפה לתשלום גמול. ווייל נארמאל ווען מען טוט א חסד האפט מען צוריק באקומען עפעס פאר דעם אבער א חסד פאר א מת ווארט מען נישט אויף צוריק צו באצאלט ווערן. צו פארשטיין פארוואס דוקא דא איז דאס רש"י מסביר חסד של אמת? נאר דער מדרש רבה (פרשה צ"ו ס"ה) זאגט פארוואס האט יעקב געבעטן נאר פאר יוסף אים ארויפברענגען קיין א"י און נישט די אנדערע ברידער? לפי שסיפק בידו לעשות. ווייל יעקב האט פארשטאנען אז נאר יוסף וועט דאס קענען טאן. קען מען מסביר זיין דעם מדרש אז פרעה וואלט געווען מער ניהא צו שיקן איינע פון די ברידער ווייל זיי וואלטן אים נישט אים געפעלט משא"כ יוסף דארף דאך זיין אין מצרים העלפן פרעה מיט די מלוכה. דעריבער האט יעקב משביע געווען יוסף און פרעה וועט נישט קענען זאגן אז יוסף זאל מתיר זיין די שבועה, ווי די גמ' (סוטה דף לו:) זאגט [אישתעי איהו בלשון הקדש לא הוה קא ידע מאי הוה אמר אל אנמרי אנמריה ולא גמר אמר ליה אישתבע לי דלא מגלית אישתבע לו כי אל (בראשית ו ה) אבי השביעני לאמור אל זיל איתשיל אשבעתך אמר ליה ואתשלי נמי ארדיך ואע"ג דלא ניהא ליה אל עלה וקבור את אביך כאשר השביעך.] דאס מיינט פרעה האט נישט געקענט לשון הקודש און יוסף האט קיינעם נישט דערציילט ווייל פרעה האט אים משביע געווען, ממילא אויב פרעה וועט זאגן יוסף זאל מתיר זיין די שבועה צו יעקב וועט יוסף זאגן פרעה זאל מתיר זיין די שבועה צו אים, אבער די אנדערע ברידער אויב יעקב וועט זיי משביע זיין וועט פרעה זיי הייסן מתיר זיין די שבועה און וועלן נישט קענען נעמען יעקב קיין א"י. עס איז אבער שווער ווייל עס שטייט אין (ויד"ס רב ס"ד) אז מען טאר נישט מתיר זיין א שבועה נאר קפניו פון וועמען מען האט געמאכט די שבועה און יעקב האט שוין נישט געלעבט, וואלטן די ברידער אויך נישט געקענט מתיר זיין די שבועה? נאר די ר"ת זאגט דארטן אין מס' סוטה אז דער דין פון אין מתירין אלא בפניו איז נאר אויב מען האט געמאכט א נדר אדער שבועה ווייל מען וויל האבן א טובה וועגן דעם נדר או שבועה, אבער יעקב האט געבעטן חסד ואמת און דאס מיינט רש"י צו זאגן שאין מצפים שום טובה, ממילא וואלט מען געקענט מתיר מאכן די שבועה אפילו שלא בפניו פון יעקב, דעריבער האט יעקב געוואוסט אז צוליב די שבועה פון פרעה צו יוסף וועט פרעה נישט בעטן יוסף זאל מתיר זיין די שבועה צו יעקב און וועט מוזן לאזן יוסף ארויפברענגען יעקב קיין מצרים, משא"כ די אנדערע ברידער וועט פרעה הייסן מתיר זיין די שבועה, און עס וועט נישט זיין א חסרון פון אין מתירין אלא בפניו, ווייל די שבועה איז געווען א חסד של אמת און נישט פאר א טובה, דעריבער זאגט דאס רש"י דא ביי שבועת יוסף. (בנין אריאל אמסטערדאם)

פארוואס קען יוסף נישט רעדן מיט פרעה?
וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי כְבִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל-בֵּית פְּרֹעֶה לֵאמֹר אִם-נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיכֶם דַּבְּרוּ-נָא בְּאָזְנֵי פְרֹעֶה לֵאמֹר: (נ ד) פרעגט דער מדרש (בראשית רבה ק ד) פארוואס איז יוסף אליין נישט געגאנגען זאגן פאר פרעה, נאר האט געהייסן בית פרעה זאלן זאגן פאר פרעה? און ענטפערט אז יוסף איז געווען א אָבֵל און עס איז נישט כבוד פאר א אָבֵל צו גיין פאר א קעניג. גיסי הגאון ר' מיכאל פרעסבורגער הי"ד רב"ד דק"ק פאפא איז דאס מסביר ווייל עס שטייט (מא יד) וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחְלֵף שְׂמֹלְתָיו וַיָּבֵא אֶל-פְּרֹעֶה: רש"י זאגט מפני כבוד המלכות. זעט מען אז מער טאר נישט קומען פאר א קעניג מיט אסאך קאר און דא איז אריבער זיבעציג טעג פון ווען יעקב איז נסתלק געווארן און יוסף האט געהאט אסאך האר דעריבער האט ער געשיקט בית פרעה זאלן רעדן פאר פרעה. דער ספר פֿענַח רְזָא ענטפערט אז וועגן די בגדי אבילות וואס יוסף איז געגאנגען וואס איז געווען לְבוּשׁ שֶׁק, און עס שטייט ביי מרדכי (אסתר ד ב) כִּי אֵין לְבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שֶׁק. (בית ישראל השלם למוח"ז האדמו"ר ממאטערסדארף זצוק"ל)

וַיַּעַשׂ לְאָבִיו און נישט וַיַּעַשׂוּ לְאָבִיו

וַיָּבֵאוּ עַד-גִּרְן הָאֵמֶד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ-שָׁם מִסֵּפֶד גָּדוֹל וַיִּקְבֹּד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אָבֵל שְׁבַעַת יָמִים: (נ י) לכאורה דארף מען פארשטיין אז דער דין פון אבילות הויבט זיך אן ערשט נאך די קבורה אויב אזוי פארוואס האט מען געהאלטן אבילות זיבן טעג דא? אויך איז שווער פארוואס שטייט וַיַּעַשׂ לְאָבִיו א לשון יחיד און נישט וַיַּעַשׂוּ לְאָבִיו א לשון רבים אלע ברידער? נאר עס שטייט (תענית דף ה:) יעקב אבינו לא מת, און מען פרעגט אז די מצריים האבן דאך געזען אז יעקב איז יא געשטארבן נאר מען קען זאגן אז ווייל מצרים איז אָבֵי אָבוֹת הַטּוֹמָאָה און פול מיט כישוף האט דער אויבערשטער נישט געוואלט אז די מצריים זאלן מאכן א כישוף אויף יעקב און יוסף, דעריבער האט דער אויבערשטער געמאכט ווי יעקב איז געשטארבן אבער די ברידער האבן געוואוסט דעם אמת אז יעקב לא מת, דעריבער האט נאר יוסף געפראוועט אבילות נישט צו שרפן א קנאה פאר די מצריים זיי זאלן מאכן א כישוף, דאס מיינט וַיַּעַשׂ לְאָבִיו, נאר יוסף האט געפראוועט אבילות און נאר לְפָנִים וועגן די מצריים, אבער די ברידער האבן נישט געדארפט האלטן אבילות פאר די קבורה, דעריבער שטייט נישט וַיַּעַשׂוּ לְאָבִיו. (אבני שיי"ש הר' שלמה יהודה שווארץ מק"ק שטיינמאנער)

וואס מיינט פֿשע אַחִיך און פֿשע עבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ?

כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּה שָׂא נָא פֿשֶׁע אַחֶיךָ וְגו' וְעַתָּה שָׂא נָא לְפִשֶׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיִּכְךָ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֱלֹהֵי: (נ י"ז) דארף מען פארשטיין פארוואס אין אנפאנג זאגן זיי פֿשע "אַחֶיךָ" און נאכדעם זאגן זיי לְפִשֶׁע "עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ"? אויך איז שווער ווי אזוי האבן זיי געקענט ארויפלייגן אויף זיך דעם גרויסע מדריגה פון "עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ"? נאר די ברידער האבן געוואוסט אז זיי האבן שטארק געזינדיגט מיטן פארקויפן יוסף און האבן געוואוסט אז כדי פטור צו ווערן פון א עונש וועט זיין זייער שווער, און אויך האבן זיי געזען אז עס איז דא די גזירה אויף די עשרה הרוגי מלכות אויף שפעטער וועגן די מכירה. אבער ווייל יוסף הצדיק האט א גרויסן כח אפשר מיט זיין מחילה און

קָעֵד גִּיסֵט זײַן פֿון תּימל אין זכות פֿון די מצוה במסירת נפש

נישט, וועסט מיר אויסלאכן שפעטער! זאג איך אים נעם מיין טלית און תפילין אלץ א משכון, און דער ארימאן נעמט מיין משכון און קומט מיט מיר אין דארף.

מיר גייען צום יולדות אין שטוב און איך וויל דאווענען אבער מיין טלית איז דאך ביים ארימאן האב איך אים געבעטן צו לאזן דאווענען און נאכדעם וועל איך אים דאס צוריקגעבן און ער האט מסכים געווען, און מען מאכט א ברית און דער ארימאן איז סנדק נאכן דאווענען און ברית גיב איך אים צוריק מיין טלית און תפילין פארן ארימאן און מיין כוונה איז געווען איך וועל גיין אין שטאט און טרעפן א באקאנטע זאל מיר געבן, אדער בארגן, די צוויי רייניש און די שמחה מיינע איז געווען גרויס און איך דאנק דער רבש"ע פארן ענטפערן מיין תפילה.

אבער ווען איך גיב א קוק ארום זע איך נישט קיין זכר פון א ארימאן און אויך נישט מיין טלית און תפילין! עס ווערט מיר פינסטער פאר די אויגן, אבער וואס זאל איך יעצט טאן? די גאנצע ענין איז געווען ביי מיר א וואונדערליכע זאך, האב איך זיך געשטארקט און פארשטאנען א אלעס איז א טובה און נאר גוטס וועט ארויסקומען פון דעם. איך פאר אהיים און ווען איך קום אן צוויי שעה פאר יו"ב, איז מיין ווייב מיר מקבל פנים מיט א שאלה פארוואס איך האב איבער געלאזט מיין טלית און תפילין אין שטוב ווען איך נעם דאס אלעמאל מיט? האב איך געענטפערט איך פארשטיי נישט איך האב דאס מיטגענומען מיט מיר און איך געדאווענט מיט זיי!

מיין ווייב זעט אז בין צומישט און זי דערציילט וואס איז דא געשען און אזוי האב איך יעצט שוין אלץ פארשטאנען! היינט ארום מיטאג צייט קלאפט אין טיר א ארימאן וואס האט אויסגעזען אזוי און אזוי און בעט מיר אזוי ווי ער האט שוין נישט געגעסן און געטרונקען צוויי טעג און בעט מיר איך זאל אים געבען מעד צו טרינקען פון שענק. זאג איך אים עס איז נישטא קיין מעד ווייל מיר האבן נישט געהאט געלט צו קויפן מעד פאר אונזערע פעסער, בעט ער מיר איך זאל גיין אין שענק און זוכן אין די פעסער אפשר וועל איך טרעפן פעסע מעד און אים מחיה זיין ווייל ער האט שוין נישט קיין כח צו גיין נאך א טריט פון דארשט, און איך בין געגאנגען אין שענק און צום וואונדער געפענט דעם ערשטן פאם און מעד רינט ארויס אין מיין פלאש! מיט שמחה בין איך געלאפן און געגעבן דער ארימאן און ער האט דאס אלעס אויס געטרונקען און בעט מיר נאך א פלאש!

אז איינס האט געלונגען וועט שוין זיין צוויי! און אזוי האב איך אנגעפילט פיר פלעשער פארן ארימאן און האט איר געזאגט ווייל דו האסט מיר מְתִיבָה געווען, גיב איך אייך א ברכה אז אייערע פעסער אין שענק זאל פליסן מעד פון הימל ביז די לעצטע שבע ברכות פון אייער קלענסטער קינד! און ער איז פארשוואונדען. איך האב שוין פארשטאנען אז דער איז געווען אליהו הנביא. און דערציילט מיין ווייב וועגן סנדק און די טלית און תפילין, פונקט איז אריינגעקומען א איד און געבעטן מעד און אזוי האבן מיר געהאט אויף די סעודה און פון דעמאלטס אן האט געפליסט מעד פון די פעסער פון הימל און מיר זענען געווארן זייער רייך. און יעצט וואס איז די ענדע פון די שבע ברכות פון מיין יונסטן קינד דארף איך אויפהערן צו געבן. אלעס אין זכות פון מצוה מיט מסירת נפש.

מהר"ר זישא ממילמעשעוו ז"ל האט דערציילט אז ער האט געטרונקען מעד - א טרונק פון האנגי- פון אליהו הנביא זל"ט! ער איז אמאל געווען אין א שטאט און עס איז געווען אין מיטן א שבע ברכות און מען האט גערעשט אז עס גיסט זיך א שפע פון מעד ביים שבע ברכות, מענטשן ברענגען אהיים גאנצע פלעשער און די שמחה איז גאר גרויס. ר' זישא איז געקומען צום לעצטן שבע ברכות און זעט די שפע און שמחה אבער פונקט ביי חצות הלילה זאגט דער בעל שמחה עד כאן.

דער עולם בעט נאך מעד, זאגט דער בעל שמחה איר וואונדערט פארוואס איך האב אזוי פיל געטיילט און פארוואס יעצט האב איך אויפגעהערט! וועל איך אייך דערציילן: נאך מיין חתונה האב איך דא געוואוינט און עס איז אמאל געווען א שענק אבער אסאך געלט צו קויפן משקה האב איך נישט געהאט, ממילא האב איך גאר געהאט אביסל מעד און ווייניג פארדינט, איך האב געהאט גוטע הענט און זיך געלערנט שחיטה און מילה אזוי וועל איך קענען מקיים זיין מצוה בו יותר מבשלוחו (קדושיך מא). און טאקע ווען עס איז געבוירן א קינד ביי מיר בין איך געווען מוהל און פון דעם איז באוואוסט מיין נאמען אלץ א מוהל מומחה. אין שטאט זענען געווען גענוג מוהלים און שוחטים וואס דאס איז געווען זייער פרנסה אבער איך האב דאס געטאן אלץ א זייטיגע זאך נישט אויף פארדינסט, איינמאל קומט א דארף'ס איד און בעט זיך אז ער דארף מאכן א ברית ערב יו"ב און קיינער וויל נישט קומען ווייל אלע מוהלים מאכן אסאך געלט פון די כפרות, אבער ער וואוינט 4 שעה פון דא.

האב איך געזאגט גוט איך וועל שלאגן כפרות ביי חצות און ארויסלאזן אין וועג און אנקומען פארטאגס אבער ער זאל אנגרייטן א מנין אז איך זאל גלייך קענען צוריקפארן 9 אויגער און זיין צוריק אינדערהיים ארום איינס צוויי אויגער און עסן א סעודה און זיך אנגרייטן פאר יו"ט, דער איד זאגט צו אז אלעס וועט זיין. דערוויל קום איך אן אין דארף און גיי צום הויז פון בעל ברית און די יולדות זאגט איר מאן איז געגאנגען זוכן א מנין. בין איך געגאנגען אין שול זאגן תהלים און דער זייגער רוקט זיך אבער קיינער איז נישטא, און צו זיין א מוהל און א סנדק האב איך נישט געקענט, גיי איך ארויס און איך ווארט, דער זייגער איז שוין 8 און עס איז נישטא א זכר פון א מענטש און איך גיי צו צום אריינגאנג פון דארף און איך ווארט און איך האב אנגעפאנגן צו וויינען און איך געב א תפילה פארן רבש"ע אז איך בין געקומען אזא ווייטע וועג צו מקיים זיין א מצוה און העלפן א איד און נישט געמיינט מיין כבוד אדער געלט נאר דיין הייליגע כבוד און יעצט אויב איך טרעפן נישט א איד זאל זיין א סנדק וועל איך מוזן בלייבן דא אויף יו"ב און וואו וועל איך עסן א סעודה המפסקת און איך בעט דיר דער אויבערשטער שיק מיר א מענטש שוין יעצט!

און ווען איך עפן מיינע אויגן שטייט פונדערווייטס א ארימאן מיט א פעקל אויף זיין אקסל און איך לויף אים נאך און איך בעט אים בתחנונים ער זאל טאן א מצוה און קומען זיין א סנדק און איך וועל זיין מוהל, שרייט מיר אן דער ארימאן איך האב גענוג מצוות אין די זאק, איך דארף נאך גיין אין די שטעט ווייל עס פעלט מיר אויס צוויי זילבערנער רייניש, און ער וויל גיין ווייטער אבער איך בין געווען א שטארקער און אים אנגעכאפט ער זאל נישט קענען גיין ווייטער און איך זאג אים צו איך וועל אים געבן די צוויי רייניש גלייך נאכן ברית, זאגט מיר דער ארימאן איך גלויב דיר

(שיחות יקרים- נדפס מאטמאר - מר אליעזר זאב שטערן ז"ל)

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העיתוי לפורים שאינם נמצא וימפריים עתיקים וכתבי יד צו פארקויפן

שו"ע הרב חסר כרך א נדפס ע"י בן החדושי הר"ם נדיר מאד \$1500, אוסף של ספרים שנדפסו בשנתו \$4000, סעט זוהר סלאוויא מצב טוב \$7000, תשובה נכת' פון ערבי נחל, סעט היכל הברכה דפוס ראשון עם אלפי הנהגות על רש"י ומפרשים ע"י ר' יצחק יוסף חזן מלאבס \$13000, תקונין זוהר עם הנהגות בעל בני שלשים \$2000, א לאנגע גאנצע בריוו פון הייליגן תפן חיים שטארקע תוכן ווינגטש אן ווער עם וועט העלפן \$22000, כת"י חיים וויטאל- זיין בר מצוה דרשה, א חיבור פון בעל נתיבות זיין ספר נחלת יעקב מיט הוספות, ספר כרת ופלותי מיט חתימת הר"ק ר' מאיר מפרמיטשלאן, א אוסף פון ערשטער דרוק ספרים פון רבינו יואל מטאטמאר, א בריוו פון הייליגן חכם צבי, ספר מנחת אשר שלמד בו מרן הרב"י יואל, ספר יעיר אוון להחוד"א מיט פול הנהגות א חכם רב"ש און הגאון ר' חיים סתרון, א תעודה מיט חתימת הר"ה"צ מטאט זצוק"ל, א בריוו פון הר"ק ר' מרדכי ובנו ר' אברהם די וויהעלע רבי'ס זצוק"ל, ספר כתר תורה על מצוות עם הרבה חתימות פון הר"ק ר' יעקב חיים סאפריין מקאמארנא אויך דריי נמורות פול מיט הנהגות פון אים, ספר מיט צוויי חתימות פון הגד"ק ר' יחזקאל מערץ. א בריוו פון דעם קרבן נתנאל \$32000, ספר אוצר הרבנים 1000 יאר פון רבנים, ספר פנקס המוהל של החתים סופר, בריוו פון הר"ה"צ ר' ישראל ארעסע מנהיג ברעסלאו, אדמו"ר מקאפישטיניץ ר' אברהם יהושע העשיל. מגן אברהם טריסק דפוס ראשון עם הברכה מצב מפואר \$3500, מגן דוד דפוס ראשון זיטאמיר מצב נהדר \$3200, ברכת דוד טאלנא דפוס זיטאמיר, מענה לשון דפוס זיטאמיר, כת"י פון באבא סאלי. שיינע לאנגע בריוו פון שדה חמד \$3000, אוסף פון ערשטע דרוק ספרי המנחת אלעזר \$3500, ספר עם חתימת הר"ק ר' צבי הירש מרימינוב, חידושי תורה מר' צבי הירש ברודיע לא נדפס \$8000, לחם שמים מהיעבץ דפוס' עם הנהגות מהר"ם יפה, ועוד ועוד, א אוסף פון מילר חלפים און אנדערע חלפים פאר עופות און דקות און שטיינער, צו פארקויפן 10 מטבעות לזכרו פון חת"ם סופר פאר \$4000 1 מטבע \$500 4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to- pardesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at www.seforimworld.com